

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 11774/2022
12.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Бисерке Живановић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Војновић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Небојша Малешевић, адвокат из ..., ВВ из ..., чији је пуномоћник Небојша Малешевић, адвокат из ..., ГГ из ..., чији је пуномоћник Стевица Милосављевић, адвокат из ... и ДД из ..., чији је пуномоћник Небојша Малешевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужених ББ из ..., ВВ из ... и ДД из ..., изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1584/19 од 06.02.2020. године, у седници одржаној 12.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о посебној ревизији тужених ББ из ..., ВВ из ... и ДД из ... изјављеној против потврђујућег дела пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1584/19 од 06.02.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужених тужених ББ из ..., ВВ из ... и ДД из ... изјављена против потврђујућег дела пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1584/19 од 06.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 399/2015 од 22.09.2017. године, ставом првим изреке, одлучено је да се тужбени захтев усваја. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужилац АА власник стана број ..., на првом спрату, у површини од 40,53 м², према ознакама садржаним у нацрту посебних делова зграде коју је сачинио геодетски биро Гео-пм, ... ПР, под бројем Е-35/2013, у вишестамбеној згради у ..., на парцели број ... КО ..., у улици ..., и да су тужени дужни трпети да се тужилац, по основу ове пресуде, упише у лист непокретности РГЗ-а, и друге јавне књиге, као власник предметног стана. Ставом трећим изреке, утврђено је да су ништави уговори о купопродаји које је тужени ББ оверио са туженим ВВ 09.09.2010. године, пред Основним судом у Новом Саду под бројем ОвЗ 2526/2010 и са ДД 26.05.2011. године, под бројем ОвЗ 3736/2011. Ставом четвртим изреке, утврђено је да је тужени ГГ, уговором о замени непокретности који је закључен са туженим ББ 04.02.2011. године под бројем ОвЗ 682/2011, није стекао право власништва садржаном у нацрту посебних делова зграде коју је сачинио геодетски биро Гео-пм, ... ПР, под бројем Е-35/2013, у вишестамбеној згради у ..., на парцели број ... КО ..., у улици ... Ставом петим изреке,

обавезани су тужени 1. до 4. реда да тужиоцу солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 201.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 12.04.2017. године, као дана пресуђења, па до исплате. Ставом шестим изреке, тужилац је ослобођен плаћања судских такси у овом поступку.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1584/19 од 06.02.2020. године жалба туженог ВВ је делимично усвојена, делимично одбијена, а жалбе осталих тужених су одбијене, па је побијани део првостепене пресуде из става 1, 2, 3, 4 и 5 изреке преиначен у делу става 3. изреке, тако што је одбијен део тужбеног захтева којим је тражено да се утврди да је ништав уговор о купопродаји који је тужени ББ оверио са туженим ВВ 09.09.2010. године пред Основним судом у Новом Саду под бројем ОвЗ 2526/2010, а потврђена у преосталом непреиначеном делу. Одбијен је захтев 1. 2. и 4. тужених за накнаду трошкова жалбе.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени тужени ББ из ..., ВВ из ... и ДД из ... благовремено су изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 87/18), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је утврђење права својине на стану описаном у изреци пресуде, који је инвеститор, овде првотужени, отуђио више пута посебним правним пословима, те с тим у вези утврђење ништавости правних послова. Побијана одлука је донета применом одговарајућих одредаба материјалног права, а погрешна примена материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво ако због погрешне примене материјалног права постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ревидент у ревизији не указује на питања од општег интереса, нити на питања која су од значаја за равноправност грађана, а пошто одлука о тужбеном захтеву у парницама са правним основом као у овој парници зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, следи да не постоји потреба за уједначавањем судске праксе па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 2. ЗПП.

Из тог разлога је Врховни касациони суд одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе чл. 404. ст. 2 ЗПП- а.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужилац је поднео тужбу ради утврђења 26.01.2015. године, а вредност предмета спора је 2.000.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић